

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

**TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU
ALES PREȘEDINTE
AL CONSILIULUI DE STAT**

**TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER
REALES PREȘEDINTE
AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI**

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu

Stimați tovarăși deputați,

Dați-mi voie să exprim cele mai vii mulțumiri Marii Adunări Naționale pentru încrederea ce mi-a acordat-o alegîndu-mă președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. **(Aplauze puternice, îndelungate)**. Doresc, de asemenea, să vă mulțumesc călduros în numele tuturor membrilor Consiliului de Stat. **(Vii aplauze)**.

După cum știți, Conferința Națională a Partidului Comunist Român a adoptat un vast program privind îmbunătățirea conducerii economice și sociale. Înfăptuirea hotărîrilor Conferinței cere din partea tuturor activiștilor de partid și de stat, a comuniștilor și întregului popor eforturi sporite în toate domeniile.

Hotărîrile Conferinței prevăd creșterea rolului Marii Adunări Naționale în activitatea de legiferare și control. Aceasta constituie o manifestare a democratismului orînduirii noastre socialiste. **(Aplauze puternice)**. Sîntem convinși că fiecare deputat va munci cu și mai mult elan, aducîndu-și astfel contribuția la progresul patriei noastre socialiste. De asemenea, se prevede îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, a întregii activități a Consiliului de Stat.

Vă asigurăm, tovarăși deputați, că vom aplica cu fermitate principiul muncii colective în activitatea noastră, că ne vom strădui să îndeplinim în cele mai bune condiții îndatoririle ce ne revin, atît în îndeplinirea politicii interne, cît și a politicii externe a partidului și statului nostru. **(Aplauze puternice)**.

Vă rog să-mi dați voie ca, în încheiere, să vă asigur pe dumneavoastră, reprezentanții națiunii noastre socialiste, întregul popor, că voi servi cu credință cauza partidului și poporului, voi veghea să fie respectate legile și Constituția țării, voi milita neabătut, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului, pentru ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație, pentru cauza socialismului și prieteniei între popoare, a păcii în lume. **(Deputații și invitații aplaudă puternic, îndelung)**.

In dimineața zilei de 9 decembrie au început lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale

Alături de deputați, în marele sfat al țării, la lucrări au luat parte numeroși invitați

Au asistat șefii misiunilor diplomatice acreditați la București, ziariști români, precum și numeroși trimiși speciali ai unor agenții de presă și ziare de peste hotare, corespondenți permanenți ai presei străine la București

Ora 10 Întreaga asistență a întâmpinat cu vii și îndelungi aplauze pe conducătorii de partid și de stat.

În loja din dreapta au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Florian Dănălahe, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat

Lucrările sesiunii au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec

Deputații și invitații au păstrat un moment de reculegere în memoria acad Șt S Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, decedat în perioada de timp care a trecut de la ultima sesiune

Marea Adunare Națională a adop-

tat apoi în unanimitate ordinea de zi.

Marea Adunare Națională a aprobat apoi programul de lucru al sesiunii.

Trecîndu-se la primul punct al ordinii de zi, s-a dat citire scrisorii adresate de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, președintelui Marii Adunări Naționale, în care arată că, ținînd seama de principiul adoptat de Conferința Națională a P.C.R. din 6-8 decembrie 1967, ca funcția de președinte al Consiliului de Stat să fie îndeplinită de secretarul general al C.C. al P.C.R., Consiliul de Stat intrunit în ședința din ziua de 8 decembrie a hotărît în unanimitate să-și depună mandatul.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate depunerea mandatului Consiliului de Stat

În continuare a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al unui mare număr de deputați din toate regiunile țării, a făcut propuneri în legătură cu noua componență a Consiliului de Stat

Propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie ales președinte al Consiliului de Stat este primită de întreaga asistență într-o atmosferă de puternică însuflețire în picioare,

(Continuare în pag. 3)

Anchetă culturală la GHIMBAV

SÎNTEȚI MULȚUMIȚI DE ACTIVITATEA CĂMINULUI CULTURAL?

Vom arăta de la bun început că răspunsul la această întrebare, pusă unui număr de locuitori ai comunei Ghimbav-Brașov, a fost pozitiv. Nici nu ne așteptam să fie altfel, judecând cel puțin după înfățișarea căminului cultural: sală de spectacole (450 de locuri) cu mobilier nou, cabine pentru actori, hol spațios, iar la etaj bibliotecă și club. Ambianță plăcută, atrăgătoare. Tablouri, plante decorative, peste tot parchet și lumini fluorescente. Încalzire centrală. O unitate modernă din toate punctele de vedere, înzestrată cu tot ce trebuie. Și, ceea ce este mai important — un director întreprinzător, profesoara Vera Nagaevski, bucurându-se de ajutorul unui foarte activ consiliu de conducere.

Dar să dăm cuvântul citorva beneficiari, localnici de vîrstă și ocupații diferite, care frecventează căminul din localitate:

DUMITRU BĂLESCU, 23 ani, muncitor la Fabrica de hîrtie crețată Ghimbav: Da, sînt mulțumit de ce ni se oferă la

vreau să întăriți în articol, este că acest cămin are mulți prieteni, dar nu cu vorba. Cu lapta! Cooperatoarele agricole ajută la curățenie, iar desenatorii de la Fabrica de hîrtie crețată ne fac săptămînal niște programe și atîșe cum n-au nici teatrele la oraș.

și mă bucur cînd văd că activiștii culturali cunosc pîsul de producție și munca noastră. Dintre manifestările din urmă, mi-a plăcut „Dialogurile” cu formațiile artistice și cu cooperatorii agricoli din comuna Cristian, cu care ai noștri s-au întrecut pe scenă atît

tățile pomenite. Numai în lunile de vară am avut încasări sub plan, mulți tineri fiind plecați în excursie sau la băi. De aceea, nu înțeleg de ce întreprinderea cinematografică ne-a fixat pentru perioada de iarnă, cînd avem spectatori mulți, un plan lunar cu 1000 de lei mai mic decît vara.

Într-adevăr: ce criterii stau la baza întocmirii planului de încasări? Într-adevăr întrebarea întreprinderii cinematografice a orașului Brașov.

Din discuția avută cu directoarea căminului, reținem observația că luna nu este cea mai nimerită zi de repaus pentru căminele culturale. În această zi, nu are program nici televiziunea, socotită principalul concurent al căminului. Ca atare, la Ghimbav, căminul

SANDU BOBINĂ, 12 ani, elev la școala generală: Am citit mult în acest an — tovarășa bibliotecară poate pune mărturie — și de fiecare dată cînd viu la bibliotecă, trec și pe la club ca să joc șah sau să consult reviste de specialitate.

PARASCHIVA ȘTEBLEA, 51 ani, cooperatoare agricolă: Îmi place să citesc. Am împrumutat anul ăsta de la bibliotecă cincizeci de cărți. Sînt văduvă, nu umblu după distracții, dar vă pot spune că oamenii sînt foarte mulțumiți de ce găsesc la cămin. Să luăm, de pildă, reuniunile dansante, balurile. Se țin de două-trei ori pe lună, dar într-o sală anume — noi îi spunem sala de petrecere, cum erau altădată saloamele de dans. Într-acea, cu plată. Se dau însă și invitații gratuite artiștilor amatori fruntași, familiilor lor sau sărbătorii în cinstea cărora se organizează balul. Pînă acum, au fost sărbătorii membrii echipei de teatru și de dansuri, apoi formația de pompieri voluntari. Numai în cinstea cooperativelor agricole fruntași nu s-a organizat nici o reuniune. Vezi, cu asta nu putem fi mulțumiți. Tot în sala de petrecere, înzestrată și cu bucătărie, se găzduiesc nunțile. Taxa, 1000 lei. Pentru artiștii amatori, 50 la sută reducere.

DINU GHEORGHE, 18 ani, elev la Grupul școlar auto-Brașov: Am aplaudat pe scena căminului spectacole ale unor teatre și ansambluri profesionale din Timișoara, Sibiu, București, Brașov și Pitești. Îmi plac și serile literare organizate aici. La lei, joile tineretului, foarte educative pentru noi dar și distractive în același timp. Vin la căminul cultural și luna. Da, ați auzit bine — luna, care este zi de repaus pentru cămin. La noi, clubul funcționează și în prima zi a săptămînii. Citim presa, ai se fac informații politice, se organizează audii muzicale.

MARIA ROMAN, 31 ani, cooperatoare agricolă: Lucrez într-o brigadă de cîmp

la cîntec și la joc, cit și într-un concurs „Cine știe agricultura ciștigă”.

În legătură cu problemele cinematografului, la care interlocutorii noștri de pînă acum nu s-au referit, am stat de vorbă cu operatorul VASILE PRISĂ-CĂRUȚU:

— Cînd vor să vadă un film, localnicii vin la cinematograful din comună sau se duc la Brașov? Operatorii unor cinematografe sînt din zona preorășenească explică neîndeplinirea planului prin aceea că orașul „le fură” spectatori.

— Orașul este un concurent, dar drumul pînă la Brașov și înapoi costă 7 lei. Se pune deci și problema banilor. Trebuie ca un cinematograful sătesc să meargă foarte prost pentru ca localnici să se deplaseze pentru un film la oraș. De vină poate fi în primul rînd aparatul de proiecție. Noi am avut, pînă la sfîrșitul lunii trecute, un aparat cu bandă îngustă. Calitatea sunetului lăsa de dorit. La filmele românești, care nu au titluri (text), majoritatea replicilor rămîneau neînțelese. Conțează mult și gradul de uzură a peliculei. Starea acestora este adesea mai proastă decît ar trebui să fie în raport cu numărul de rîluri specificat în pașaportul tehnic al filmului. Trimișind la sat asemenea pelicule, întreprinderea cinematografică nu ne ajută. Acum, am primit un aparat APS 1, cu lumina de proiecție de trei ori mai mare decît a celui vechi și cu amplificatorul de două ori mai puternic. Prezentăm filme pe ecran lat. Ca la oraș.

— Înainte de instalarea aparatului nou, realizați planul?

— Îl și depășeam, cu toate dificul-

Nicolae Hegyi — „tehnicianul” voluntar al căminului.

nu-și închide porțile nici luna, cînd se fac informații cu privire la programul de peste săptămînă, se citește presa și se organizează activități de club.

Consemnăm și un „necaz”: pentru întreținerea curățeniei, la o suprafață de peste 700 m.p., cit măsoară căminul din Ghimbav, secțiunea planificarea a Sfatului popular orășenesc nu a aprobat decît o indemnizație lunară de 200 lei. Legea prevede însă o indemnizație mai mare și chiar doi îngrijitori, iar veniturile extrabugetare anuale la căminul cultural din Ghimbav reprezintă suma de 25000 lei. Lege există, bani așisderea, dar aprobare nu se dă. De ce?

Mai înainte de a sonda la Ghimbav părerea beneficiarilor, am trecut pe la Comitetul regional pentru cultură și artă unde ni s-a spus că în regiunea Brașov veniturile căminelor culturale sînt cel mai adesea slabe, că oamenii cu greu pot fi scoși din casă, iar dacă ar fi să le ceri măcar 1 leu, nu și-ar mai veni deloc la cămin, că așa e „specificul” etc.

În acest caz, este cu atît mai necesar ca experiența căminelor fruntașe, ca cel din Ghimbav, care, urmîrind eficiența educativă a manifestărilor culturale, nu o neglijează nici pe cea financiară și își îmbunătățesc necontenit baza materială, tocmai pentru a fi în măsură să desfășoare o activitate bogată și variată — să fie popularizată cît mai larg.

NICOLAE CULCEA

Foto: PETRE LĂZĂRESCU

Directoarea Vera Nagaevski

cămin. Joc șah, răsfoiesc o revistă, mă uit la televizor. Îmi place că e curat, sînt flori, covoare, tablouri, ce mai, uitați-vă și dv. La joile tineretului și la reuniuni se dansează după orchestra: chitară, acordeon, trompetă, clarinet, baterie. Modern, nu? Ce să vă mai spun? Am văzut și toate spectacolele date în ultima vreme de formațiile noastre artistice. Avem de toate: teatru, grup vocal, soliști, brigadă artistică, apoi echipă de dansuri ajunsă, notați vă rog, în finala pe țară. Ba a luat ființă și-o fanfară de tîneret. Numai cor ne-ar mai trebui.

NELU LUPU, 16 ani, muncitor la Agrossem: Și eu joc șah, dar avem și masă de tenis, așa că sportul de cameră e la noi în floare. Nelipsit sînt și de la televizorul clubului. Eu mă socotesc și printre prietenii căminului cultural, cînd e nevoie dau o mîna de ajutor. La film, rup biletele de intrare.

NICOLAE HEGYI, pensionar: Dacă-i vorba de prieteni ai căminului, scrieți-mă, vă rog, și pe mine. Fac parte din consiliul de conducere al căminului și mă ocup benevol de întreținerea instalației de încălzire, a celei electrice, repar cînd e nevoie stația de amplificare, pickup-ul, magnetofonul, că avem de toate. Am fost maistru și mă pricep. Sînt și bun șahist, mă puteți crede pe cuvînt. Asta, în paranteză. Ceea ce

...la dispoziția tuturor celor care doresc să-și păstreze economiile bănești la C.E.C., Casa de Economii și Consemnațiuni pune în permanență instrumente de economisire variate: librete de economii cu dobîndă, librete de economii cu cîștiguri, librete de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, obligațiuni C.E.C. ș.a.?

...pentru sumele depuse la C.E.C. toți depunătorii beneficiază de multiple avantaje: efectuarea depunerilor și restituirilor imediate la cerere; păstrarea secretului privind numele depunătorilor și sumele depuse; garantarea de către stat a economiilor păstrate la C.E.C.; scutirea de orice fel de impozite și taxe a depunerilor, dobînzilor și cîștigurilor etc.?

...depunătorii pe libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, beneficiază pe lîngă dobînzii și de cîștiguri în autoturisme, al căror număr crește trimestrial, cu fiecare tragere la sorți?

...libretul de economii cu dobîndă vă ajută să economisiți treptat sume importante care sporesc prin dobînzii anuale?

...economisind pe obligațiuni C.E.C. puteți cîștiga 100 000 de lei, 75 000 de lei, 50 000 de lei, 25 000 de lei, 10 000 de lei și alte cîștiguri? Casa de Economii și Consemnațiuni acordă cîștiguri cu asemenea valori, cu prilejul tragerilor la sorți lunare ale obligațiunilor C.E.C. Obligațiunile C.E.C. se pot procura de la orice unitate C.E.C. sau poștală din țară.

...dacă v-ați ales dintre variatele instrumente de economisire libretul cu dobîndă și cîștiguri vi se acordă pe lîngă dobîndă și importante cîștiguri în obiecte, constînd în garnituri de mobilă, televizoare, aparate de rînd, mașini de cusut, mașini de aragaz ș.a.? Cu o sumă de minimum 25 de lei, oricine poate solicita unităților C.E.C. și poștale emiterea unui asemenea libret.

Știați

că...

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

(Urmare din pag. 1)

deputații și invitații aplaudă puternic, îndelung.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate, prin vot secret, Consiliul de Stat.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

S-a trecut apoi la dezbaterile celui de-al 2-lea punct al ordinii de zi: Proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Luînd cuvîntul, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, a spus: La sfîrșitul unor dezbateri ample, care, cunoaștem cu toții, au avut loc la Conferința Națională a partidului ce și-a încheiat lucrările, dezbaterile Proiectului de organizare a Consiliului de Miniștri devine foarte ușoară și pentru acest motiv vă rog să-mi îngăduiți să fiu foarte scurt. Proiectul pe care l-ați primit se situează pe linia transparenței în viață a hotărîrilor Conferinței. Eu vă rog să-l vedeți și să-l aprobați. (Aplauze).

Marea Adunare Națională a aprobat apoi în unanimitate, prin vot secret, cu bile, Legea privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Președintele Marii Adunări Naționale a anunțat că, în prima sa ședință, Consiliul de Stat a ales în funcția de secretar pe tovarășul Constantin Stătescu.

S-a trecut apoi la dezbaterile celui de-al treilea punct al ordinii de zi: Proiectul de lege privind înființarea Ministerului Muncii.

După dezbaterile proiectului de lege pe articole, Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate, prin vot secret, cu bile, Legea pentru înființarea Ministerului Muncii.

Trecîndu-se la punctul 4 al ordinii de zi, președintele Marii Adunări Naționale a dat citire scrisorii președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, în care se arată că pentru facilitarea aplicării măsurilor hotărîte de Conferința Națională a partidului supune aprobării deputaților depunerea mandatului Consiliului de Miniștri.

Marea Adunare Națională a aprobat depunerea mandatului.

Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al Consiliului de Stat, a propus ca președinte al Consiliului de Miniștri pe tovarășul Ion Gheorghe Maurer. Propunerea, primită cu vii și puternice aplauze, a fost votată în unanimitate.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a propus apoi Marii Adunări Naționale componența Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Prin vot secret, Marea Adunare Națională a ales în unanimitate Consiliul de Miniștri. Rezultatul votului a fost salutat prin vii aplauze.

Luînd apoi cuvîntul, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a mulțumit în numele guvernului pentru încrederea acordată. Vă asigurăm, a spus președintele Consiliului de Miniștri că în îndeplinirea sarcinilor ce ne revin vom depune toată priceperea, toată străduința de care sîntem capabili. Sîntem convinși că făcînd astfel ne încadrăm în atmosfera de muncă și de luptă pentru realizarea unui țel măreț, dezvoltarea și mersul înainte al țării noastre.

S-a trecut apoi la punctul cinci al ordinii de zi. În urma consultării membrilor Biroului Marii Adunări Naționale și a unui grup de deputați, tovarășul Ștefan Voitec a propus în funcția de vicepreședinte al Marii Adunări Naționale pe deputatul acad. Ilie Murgulescu. Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate, prin vot secret, propunerea făcută.

La propunerea Biroului M.A.N. deputații au aprobat eliberarea tovarășului Constantin Stătescu din funcția de vicepreședinte al Tribunalului Suprem.

Ședința plenară a Marii Adunări Naționale și-a încheiat apoi lucrările.

C.A.P. Drăgănești, regiunea București. Oră de învățămînt agrozootehnic

TĂRTĂȘEȘTI — 8 decembrie

Pe calendarul de la sfîrșit scrie 8 decembrie. E o zi cu brumă și cu soare. Satul zimbește cerului cu tot obrazul. Casele își etalează arhitectura îndrăznească. Înainte, la zile mari, spoiau gardurile. Acum, în dosul celor vechi de scîndură se ridică cele de fier și beton, după criteriile admise de toți ale alinierii. Ai senzația că satul se gătește de după paravan ca o mireasă care se va ivi apoi în lume surizătoare. Ion Ciobanu, președintele cooperativei agricole, spunea că anul trecut, pe vremea asta, (adică tot 8 decembrie) mai aveau arături nefăcute. Acum toată suprafața e arată. Au dus la bazele de recepție ultimul gram de sticlă și porumb din cantitățile pentru care au avut învoială cu statul. Au semănat pentru prima oară în acest an legumele care apar foarte de timpuriu și care aduc venituri bune. Ca gospodari și-au dichisit satul și erau cîț pe ce să iasă din nou primii în întrecerea patriotică.

Cu fapte de acest fel au cinstit ei Conferința Națională a partidului.

★

Marin Volintiru, președintele statului ne pune în față o monografie. Cităm: „Comuna așezată pe actuala șosea București-Pitești datează de 270 de ani. Se spune că Rosetti venind la Craiova cu Diligența a mers pînă la Hanul de pămînt (astăzi sat apartinător). Aici, fiindcă n-a vrut să treacă prin fața casei lui Barbu Știrbei, cu care se afla în dușmănie, a cerut boierului Tărtășescu robi de a croi un drum prin pădurea Rîioasa”...

Citeam și meditam. Soarta unei așezări depinde de hachițele stăpînitorilor. Dacă unul se certa cu soacra punea la pămînt o pădure sau muta un sat de răzeși. Satul a rămas încă multă vreme afectat de racila bunului plac. Se croiau drumuri la întâmplare, așezau casele unde apucau.

— Acum e o sistemă — spune Volintiru. Și ne poartă în viitorul centru civic și cu minile și privirile ne duce pe niște traiectorii inchipuite la capătul cărora vor fi magazinul cel nou, un cămin cultural și altele.

A sosit timpul să facă ordine în vatra satului. Obiectivele sînt răz-

lețite și între ele spații și iar spații. Alături de stat, pe o porțiune de teren cam de un sfer de hectar, a cărei producție ar putea îndestula două familii, nu se află nimic. Cîteodată trec pe aici căruțele ca să scurteze drumul spre cîmp. Volintiru a citit unele lucruri. Știe cît se zbat oamenii în alte țări, pentru fiecare peticuț. — „Al nostru e ca o mină de aur. Darnic și gras ca untul. De-ar fi oamenii mai zgîrciți cînd îl au sub mîini.”

Au citit avizi documentul Conferinței Naționale a partidului fiindcă el tocmai asta le-a arătat cum să gîndească modern, le-a dat conceptul nou de gospodărire. Sînt cîțiva care au făcut din ogrăzile lor guri de rai. Nicolae Grigore și-a instalat solar în curte. Materia primă: ceva geam, cîteva șipci de brad și ceva mai multă minte. Fură iarna de la soare ultima rază. Cruditățile mocnesc sub solar și-n februarie și martie omul zbucesc cu trufandaua pe piață. Ce-a știut el în sat? La unii admirație, la alții invidie. Unii spun: „Mare șmecher e Grigore”, și trec fluierînd mai departe.

— De ce no-ți fi făcînd și voi așa gospodariilor?

★

Ne mai întoarceam o dată la monografia atrași de un fapt consemnat aici. „În 1784 țărani din Tărtășești taie lemne din pădurea Mitropoliei și sînt blestemați în mod oficial”.

Președintele cooperativei de consum, Marin Dinu, care-i starostele cu aprovizionarea nu știe de povestea cu blestemul. El știe că magazinele sînt bușite cu mărfuri și că oamenii n-au în general a se plînge. Singurul care mai oftează e el. Acum a fost chemat la sfîrșit cu o treabă, anume să refere în fața deputaților despre aprovizionarea de iarnă.

Anticipăm și-l rugăm să ne lămurească intii pe noi, și spune că deși vinde mărfuri de 8,5 milioane lei într-un an are încă niște „ofuri”. N-au un depozit bun de alimente și se mai strică brînzeturile și ciocolata, iar șoarecii rod cîteodată pînă și șirma de la șirurile de covrigi. (De aceea vor pesemne să facă un magazin model cu depozit și instalație frigorifică). Ar mai fi de spus ceva tot în ceea ce privește aprovizionarea de iarnă, ceva despre felul cum știu să se afle „pe fază” unele organe raionale.

— Am cerut ulei, pește sărat, scorțișoară, bulion, oțet și biscuiți și ne-au trimis... fidea. (vezi comanda nr. 372). ...Am cerut prosoape plușate și covoare de iută și ne-au trimis mă-

nuși de piele. (Referirea este a lui Marin Dinu).

— Să fie vreun hitru bun de glume la U.R.C.C. Răcari?

★

De doi ani au cabinet stomatologic. Chiar azi, (8 decembrie) s-a făcut în sfîrșit racordul aparatului „Dentior” la conducta de apă curentă fiindcă trebuia omul să se scoale de pe scaun și să se ducă să-și clătească gura la cișmea. Se pregătește și un laborator dentar pentru ca bătrînii care și-au pierdut dinții să li se pună protezele pe loc. E impresionantă, în satul modern, grija pentru orice detaliu de care depinde buna dispoziție a oamenilor. De aceea li s-a făcut croitorie și frizerie și atelier de vulcanizare unde vin și-și repară camerele de la biciclete și de la mașini. (Sînt patru poseri de autoturisme a căror principală ocupație e agricultură).

Ne aflăm, așadar, la cabinetul stomatologic; înăuntru a dat buznă, fără să ciocăne, fără să spună bună ziua — și asta poți s-o faci oricît te-ar dura măsseaua — Ion Alecu. Și deși pe scaunul dentistei se afla cineva, el insistă să-l scoale pe acela și să stea el că durerea lui... e mai urgentă. Dentista Dorina Chelemen, care ține și conferințe educative la cămin, îi zicea în limbașul ei stomatologic că ar fi bucuroasă dacă ar putea să extragă asemenea metehne ca pe măselele bolnave. Dar aceasta, vedeți dumneavoastră, este o treabă de tact și răbdare care-i solicită pe educatori în modul cel mai serios.

★

În sat există școala de mecanici agricoli S.M.T., o întreprindere agricolă de stat, cooperativă agricolă de producție unde muncește o bună parte din localnici alături de alții și mai mulți la număr veniți din afară. Noile profesii le dezvoltă simțul civic, le dă deprinderi noi, apropiindu-i tot mai mult de stilul orășenesc. În sat au apărut casele turistice. Casa lui Nicolae Grigore a adăpostit oaspeți străini. Omul și-a instalat apă pe conductă, cățărînd ditamai bazinul pe o schelă. Are baie și garaj. Cînd vin străinii scoate mașina lui pe iarbă lingă straturile de salată și le oferă garajul. Ca să fie gazdă de turiști trebuie să ai gospodărie model. Și-n Tărtășești gospodăriile model se înmulțesc nu în primul rînd din motive turistice ci fiindcă locuitorii acestui sat, vechi de 270 de ani, simt ca pe o necesitate de viață să trăiască frumos. Este tot ce-au cucerit mai bun și mai durabil și pe care l-am consemnat fericit în această zi de decembrie.

V. TOSO

CALEA DREAPTĂ A SATULUI

În zilele de 6, 7 și 8 decembrie, Conferința Națională a Partidului Comunist Român a dezbătut pe larg probleme de uriașă însemnătate pentru întregul popor. Dezbaterile acestor probleme nu s-a făcut numai în sala în care a avut loc Conferința. Se poate spune, pe drept cuvânt, că întregul nostru popor a început cu însuflețire discuția, cu mult înainte. Iar o dată ce au fost aprobate de Conferință, vor fi duse cu entuziasm la îndeplinire; căci de la un timp, în țara noastră, partidul a statornicit o regulă. De câte ori e vorba să fie luată o măsură de seamă în viața economică și socială, se obișnuiește să fie consultate cit mai larg masele. „Totmai larga consultare cu poporul, crearea condițiilor ca poporul însuși să hotărască asupra destinelor țării reprezintă esența democratismului orînduirii noastre socialiste! — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea de încheiere a Conferinței. În aceasta constă forța și tăria partidului și regimului nostru! Aceasta este sursa încrederii noastre nestrămutate în viitorul fericit al României Socialiste!”

Din raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferință, precum și din numeroasele cuvîntări rostite de la tribună au ieșit încă o dată în evidență caracterul creator al politicii economice a partidului nostru, maturitatea și capacitatea lui de a sesiza problemele pe care le pune dezvoltarea țării și de a elabora cele mai bune soluții, potrivit condițiilor etapei actuale.

Alături de dezvoltarea industrială a țării, căreia i se dă și mai departe atenția cuvenită, deosebit de singura cale viabilă pentru propășirea economică a României, partidul socotește că agricultura — ramură de bază a economiei — trebuie să joace un rol tot mai important în dezvoltarea economică și socială a țării. Trăducîndu-se în viață hotărîrile celui de al IX-lea Congres al Partidului, au fost luate importante măsuri și în domeniul agriculturii. Au fost îmbunătățite conducerea și planificarea întregii agriculturi, a fost creată Uniunea Națională a cooperativelor agricole de producție, s-a îmbunătățit organizarea agriculturii de stat și s-au organizat institute de cercetări pe ramuri de producție. Avem condiții prielnice pentru modernizarea agriculturii și pentru dezvoltarea ei în pas cu întreaga propășire a țării.

Conferința a constatat, totodată, că în domeniul agriculturii, cu toate succesele obținute, mai sînt încă foarte multe de făcut. Mai avem încă nenumărate rezerve care, dacă vor fi puse în folosință și valorificate cu pricepere, vor contribui în mare măsură la întărirea economiei.

Este necesar ca oamenii muncii de pe ogoare, sprijiniți de oamenii de știință, să-și mărească eforturile în vederea înlăturării risipei de teren agricol, ridicînd capacitatea de producție a pămîntului; noi și noi suprafețe mlăștinoase sau inundabile trebuie asanate; e necesară, de asemenea, extinderea culturilor irigate, ajungînd ca la sfîrșitul cincinalului să irigăm cel puțin un milion de hectare.

Îmbunătățirea structurii culturilor și așezarea lor mai judicioasă pe teritoriul constituie o altă cale de ridicare a agriculturii. Legumele, floarea soarelui și alte plante a căror producție aduce o valoare mai mare la hectar, trebuie extinse. La fel, culturile duble și succesive, în mod deosebit pe terenurile irigate, tinzîndu-se ca aci să obținem două recolte pe an.

O mare atenție se va da folosirii mai juste a forței de muncă, rezerva cea mai de seamă a agriculturii. În perioada 1968—1970, se vor construi circa 1000 ha sere, 2000 ha solarii, extinzîndu-se astfel culturile protejate, suprafețele de câșuni, arbuști fructiferi și ciupercăriile care dau produse de mare valoare și cer multe brațe de muncă.

Conferința au fost dezbătute, de asemenea, problemele dezvoltării creșterii animalelor în toate unitățile socialiste și în gospodăriile personale ale populației unde nu este nevoie de investiții suplimentare. În 1970, va trebui să avem 9 milioane porci îngrășați, și să creștem cu 100 milioane mai multe păsări decît prevede cincinalul.

Ca și în celelalte ramuri ale economiei, cointeresarea materială va fi, și în agricultură, una din pîrghiile principale în sporirea producției. În această privință, vor fi aduse îmbunătățiri importante în formele de retribuție a muncii. Creșterea veniturilor în agricultură pe baza sporirii producției și a productivității muncii! Mult, bun și ieftin! Iată calea pe care sînt îndrumate toate unitățile agricole, calea dreaptă a satului!

ȘERBAN NEDELUCU

„Toarce fusul” — Moment din programul brigăzii artistice din Bolintin Vale

Zestrea morală a tin

Intotdeauna m-am întrebat unde începe și unde se termină această vîrstă de aur care e tinerețea.

Nimeni nu știe, sau nu poate să precizeze limite stricte, mai ales în timpul nostru, care, în schimb încrederii și al prețuirii, cere de la fiecare puritate, și elan, și dăruire. Unii răspund acestei solicitări, deși vîrsta lor cronologică îi jignește, și răspunzînd, anulează jignirea; alții, în ciuda avantajului celor 20 de ani, nu aud solicitările vremii noastre și în inerție și pasivitate, îmbătrînesc inutil.

Și-atunci, cum să-i categorisești pe oameni numai după numărul de ani?

Cu întrebarea asta poposeam în Bolintin Vale (comună mare și aproape urbanizată), să caut tinerețea adevărată, tinerețea aceea care-și trăiește viața la tensiune înaltă, tinerețea aceea care sfințește locul și se sfințește și pe sine.

N-am căutat-o mult. Am găsit-o prezentă în toate infățișările muncii, am găsit-o în realizările C.A.P.-ului, în succesele căminului cultural, în izbînzile școlare ale liceului, în echilibrul multor familii, însuflețitoare peste tot, învîțînd de la cei vîrstnici și învățîndu-i pe cei vîrstnici.

Întîi am găsit niște urme de pași. 18 ani de umblet pe ulițele comunei, de la școală acasă, de acasă la bibliotecă, de la bibliotecă la prietenii apropiați. Peste tot urme. Și încă: urme pe drumul de la Bolintin la București, tot un drum de acasă la școală.

— Cum vă cheamă? am întrebat. Ale cui sinteți?

Și-am aflat că cei care s-au dus și-au venit, care s-au dus și or să vină, se numesc Crudu Ștefan și Chiva Voicu. Au plecat amîndoi la facultate, la Institutul de petrol, și în sat a venit vestea că au stat amîndoi, după examenul de admitere, în fruntea listei. Tot un pas, pe care satul l-a numărat printre ceilalți și-apoi s-a așezat pe așteptat. Vin sesiunile, or să vină iar vești și toți știu, după veștile sosite despre alte veri, în alte vacanțe, cam cum or să sune. Căci ce vești pot sosi despre Ștefan, care de mic își ajută părinții, care muncea vara zilier la Crivina — la dulgherie, care altoia pomii din livezile oamenilor și care îngrijea, ca un specialist, via bunicilor? Toate se adună la media cu care a luat locul întîi la bacalaureat și ceea ce rezultă înseamnă o medie care-i garantează și locul întîi în viață. Deci satul știe ce așteaptă.

Pe urmă am găsit tinerețea în privirea al-

bastră a unei fetișcane cu căciuliță cu ciucure. Nu m-aș fi oprit, aș fi zis că e copil, dar am auzit-o zicînd ceva, cu necaz, despre niște chestee care trebuie măsurată — cubaj sau așa ceva — și nu știu cine nu lucrează ca lumea sau n-a venit la ora fixată.

— Cine ești dumneata? (căciulița mă îndemna să-i zic tu. Dar seriozitatea tonului m-a oprit).

— Eu? Lidă Vasilica. Sînt tehniciană la C.A.P., în sectorul cultura mare.

— Cîți ani ai?

— 18.

Și lucrează de doi ani la cooperativa agricolă din Bolintin și e și secretară U.T.C. acolo, iar de curînd a fost primită în partid. Și-a mai avut o sărbătoare: pe 3 septembrie și-a sărbătorit majoratul.

Și așa am aflat întîi cum muncesc tinerii și pe urmă cum se distrează. Muncesc cam așa cum muncește Elena Grosu, mulgătoare fruntașă cu 456 zile-muncă, membră de partid și proaspătă mamă, sau cum muncește Niculina Constantin, tot la C.A.P., la sectorul construcții, de-i întrece pînă și pe bărbați. Iar de învățat, învîțată ca Nicolae Oprea din clasa a XI-a, elev eminent, care, de curînd, a prezentat o lucrare de valoare la cercul literar „Dimitrie Bolintineanu” al liceului.

Sînt exigenți, și neînduplecați, dacă trebuie să fie. Ei antrenează în muncă pe cei comози, ei au convins-o pe Florica Dobre să iasă la lucru la cîmp, ei intervin, cu strîngere de inimă, dar intervin cînd vreo familie se clatină, gata să se prăvale. De multe ori reușesc, fiindcă dacă tinerețea trebuie și respectă prestigiul maturității, și aceasta din urmă respectă puritatea și intransigența tinereții.

După orele lor de muncă pe tarlăua C.A.P. s-au la trustul de petrol sau la pupitrul de la școală, se adună cu toții la cămin. Și acolo se distrează într-un fel nou, propriu zilelor noastre. O găsești pe Lidă Vasilica în brigada artistică, pe Arsene Valentina și în brigadă, și în grupul vocal, și în cor. Cel puțin în ceea ce o privește pe Valentina Arsene, laborantă la liceu și studentă la filologie la fără frecvență, pasiunea pentru activitatea culturală e moștenită. Datele de familie sună astfel: tatăl, Petre Arsene, director de cămin; mama, Nadejda Arsene, bibliotecară și fiecare în parte activist vechi — 20 de ani de stagiu.

Din timp în timp toți, dar absolut toți tinerii, fără nici un fel de deosebire se strîng la cîte o petrecere. Serbează un majorat, sau sărbă-

toresc naș o nuntă. I de gospod nr. 1, deș După ce min, scot aduc mag începe. Rî levizor, to tre ei (ni sînt accep mine asup mult mai liceu și nu în firea ac încă vrec discută de titori pas banu, carv bibliotecii de dumin mină în locul prin

Au și d

— Ne t

n-avem c

cese pe p

— Ne c

tele — e

— Am

meneste.

s-ar face,

— Nu :

teatrelor

Sînt tin

după via

Dar cu

peste 50

ani și ma

cul litera

în mai to

dar i se

piesa Lu

scenă pe

Arghezi :

năr? Cre

multor co

rinți, în

cînstea, ș

perfectior

Și ei t

mai inva

pe culm

PLUGUȘORUL 1968

Aho, aho, copii și frați
Din cimpii și din Carpați
Care stați acum la mese
Pline cu bucate-alese
Și cu ploști de vesel vin
Cu culoare de rubin
Așteptind cu bucurie
Anul Nou care-o să vie,
Stați puțin copii și frați
Și cuvintul mi-ascultați
Că vă dăm prin plugușor
Felicități tuturor
Pentru roadele-ncărcate
Ce le-ați dat în '67
Iară anul următor
Mai bogat să fie-n spor
Pentru viața tuturor !
Ia urați acum flăcăi
Și sunați din zurgălăi !

Noi vă dăm o veste mare
Semne bune anul are
De belșug și comori multe
De-ale noastre miini făcute :
Uzini, fabrici, combinate
Tot mai mindre-s înălțate
Strălucind ca niște stele
Pe pământul țării mele
Și în ele, zi de zi,
Flăcăi, fete, mii și mii,
Dau de veste tuturor

Despre rodul muncii lor :
De mașini și agregate
De-naltă tehnicitate,
Pe tot globu-apreciate
Deseori și premiate
Ce fac lumea să cunoască
Industria românească !
Pentru-a ei roadă bogată
Și-nflorire ne-ncetată
Pentru clasa muncitoare
Ce ne schimbă țara-n soare,
Sus paharul, mii flăcăi !
Urați, mii ! hăi ! hăi !

Sunați mii din zurgălăi
Să se-audă-n munți și văi
Că stăm bine în hambare
C-am avut recoltă mare
Că pământul s-a-ngrijit
Ca să dea rod inzecit
Și-a mers munca pe ogoare
Cu mașini și cu tractoare
După știință, după carte,
După regulile toate
Și la anul, mai cu spor
Dragi țărani cooperatori

Păstrători de datini sfinte
Din părinte în părinte
Păstrători de-nțelepciune
Și de vechi virtuți străbune
Și de lege strămoșească
Și de limbă românească
Și-nfrățiți cu muncitorii
Tot mai sus, spre noi victorii !
Urați mii flăcăi,
Hăi ! hăi !

De urat vom mai ura
Fără teamă c-o-nsera
Fiindcă nu uităm c-aici
Mai există și pitici
Pui deștepți de românași
Plini de viață și poznași
Ce ne luminează fața
Și ne fac frumoasă viața
Mici de tot sau pionieri,
Miine-ai țării ingineri
Pentru care construi
Țara mindră ce-o clădim,
Le urăm viață frumoasă,
Educație aleasă,
Să ne-aducă bucurie

Și cit mai mulți să ne fie !
Cine-i are să-i trăiască
Cine nu, să și-i dorască
Pentru-ai noștri mitei
S-ajungă cu toți flăcăi
Și cind or să se mărească
Și-alți flăcăi și ei să crească
Urați, mii !

Miine anul se-annoiește
Țara toată îl primește
Prinsă-n joc, în horă mare,
Și-n chiot de sărbătoare
Vine anul '68
Plin de fapte și de rod
Încărcat și triumfal
Că-i an nou din cincinal
Și-așteptindu-l la intrare
Toți cu mina pe pahare
Să-nchinăm prima urare
Celui mai iubit, cel care
Ne-a unit sub al lui steag
Partidului nostru drag !
La mulți ani, să ne trăiască,
România să-nflorească
România noastră dragă
Să cunoască lumea-ntreagă
Al ei talentat popor
Și-al ei mindru tricolor !

C. CONSTANTINESCU

FINALA CELUI DE AL VIII-lea CONCURS

Bărăganul pe scenă

Marți, 13 decembrie, pe scena Teatrului U.G.S. din Capitală s-a consumat ultima etapă a celui de al VIII-lea Concurs. S-a lăsat cortina peste o finală care a reținut timp de șase săptămâni atenția iubitorilor cîntecului și dansului și care s-a înscris ca o adevărată sărbătoare a artei noastre populare.

Pe scenele de la Cluj și Brașov, de la Timișoara și Bacău, de la Constanța, Galați și din București cei mai buni și talentați interpreți din cei 500 000 de artiști amatori antrenați în acest concurs au făcut să strălucească în lumina reflectoarelor frumusețile cîntecului și dansului popular, cele mai vechi și mai semnificative datini și obiceiuri, întreaga bogăție și varietate a folclorului nostru.

Spectacolul prezentat de regiunea București a constituit un epilog demn de această mare confruntare situîndu-se din punct de vedere al ținutei artistice printre cele mai bune și reușite manifestări ale finalei.

Solii artei amatore din Bărăgan și de pe Dunăre au venit pe scena Teatrului din Lipsani cu un spectacol de o rară frumusețe și vigoare aplaudat cu multă căldură de spectatori. Ultima etapă a finalei a fost dominată de cîteva formații deosebit de valoroase, unele finaliste la concursurile anterioare, altele noi care s-au afirmat în ultima vreme în mișcarea artistică de amatori.

Formațiile corale ale Casei de cultură din Giurgiu și căminului cultural din Bolintin Vale au interpretat cu o egală măiestrie cîntece de masă, populare și bucăți din repertoriul marilor clasici ai muzicii universale. Corul din Giurgiu a impresionat auditoriul atît prin felul în care a prezentat cîntecul **Cîntare României Socialiste** de I. Chirescu cît și prin nivelul la care a interpretat un fragment din opera **Flautul fermecat** de Mozart.

Coriștii din Bolintin Vale (circa 100 de interpreți dintre care mulți tineri) au fost aplaudați cu multă căldură pentru frumusețea și gingășia cu care au cîntat deopotrivă **Serenada** de Ciprian Porumbescu și **Cor din Cantata 213** de I. S. Bach.

Tudor Lazăr din comuna Brănești cîntă la cimpoi

Un punct culminant al acestei etape l-a constituit spectacolul prezentat de ansamblul folcloric al Casei de cultură din Zimnicea, intitulat **Obiceiuri din Burnas**, care a înfățișat, într-un splendid montaj, datini și obiceiuri vechi (Drăgaica, Lăzărelul). Am mai văzut această formație într-un dialog la distanță, dar spectacolul de la finală ni s-a părut mult mai bine pus la punct, mai realizat artistic decît cel prezentat pe micul ecran cu cîteva luni în urmă.

Evoluția brigăzilor artistice din regiunea București pe scena finalei a însemnat o adevărată revelație și, în bună măsură, o reabilitare a genului. În contrast cu programele destul de mediocre, prezentate la

alte etape, spectatorii prezenți în sală au asistat la cîteva programe care au demonstrat marile posibilități ale acestui gen. Ne-a încântat, pur și simplu spectacolul brigăzii artistice din Bolintin Vale intitulat **Lyssistratele din Bolintin** prezentat de cele zece interprete ale formației. Textul a avut un conținut bogat și valoros, a ridicat probleme importante din viața economică, socială și culturală a comunei, a fost plin de umor și savoare, a excelat printr-o ingenioasă prezentare și un admirabil joc scenic. A fost un spectacol deosebit de reușit care poate constitui un model de ceea ce poate și trebuie să fie un program de brigadă în condițiile exigențelor crescute ale spectatorilor de la sate.

De mult succes s-a bucurat și programul brigăzii artistice din Fetești, intitulat sugestiv **Oficiul nostru de turism**, axat pe aspecte din viața localității, dovedind încă o dată faima acestei formații finaliste a mai multor concursuri pe țară. A plăcut și a fost apreciat de spectatori și programul prezentat de brigada artistică din Videle: **Găzarii din Videle** care a înfățișat pe scenă transformarea țăranilor din agricultori în sondori, muncitori pe schelele petrolifere.

Cele trei formații instrumentale satești prezente pe scena acestei finale s-au remarcat prin nivelul și calitatea lor artistică. Taraful căminului cultural din Petroșani a încântat publicul prin felul cum a interpretat **Rapsodia dunăreană**, iar fluierașii din Bujoreni cu **Melodii de joc vlăscene**. Cuvinte de laudă se cuvîin și fanfarei căminului cultural din Uda Clocociov pentru frumoasa interpretare a unei suite de cîntece populare din regiunea București.

O bună impresie au lăsat și soliștii. Evoluția onora dintre ei a demonstrat o bună pregătire și o înaltă măiestrie. Dintre aceștia amintim pe Tudor Lazăr din Brănești (solo cimpoi), pe Gheorghe Stafie din comuna Urlui (solo trestie), pe cîntăreții populari Elena Olteanu de la căminul cultural din Crovru și pe Nicolae Mitrică din Slobozia Mîndră.

R. IARAI

Însemnări

Rostești aceste două străvechi denumiri geografice: **Porțile de Fier** și **Lotru** și tresari uimit de rezonanța lor atît de nouă și de neașteptată. Dunărea cataractelor se transformă într-o oglindă calmă peste care navele vor luneca lin, trecînd prin ecluze cu flamurile în vînt. Cele trei cuvinte se încarcă cu soare și cu reliefuri de efegie. Se dăltuiesc în ele chipurile oamenilor care au început aici marea bătălie cu apele o dată cu meșterii iugoslavi de pe celălalt mal, ca să-i smulgă bătrînului Danubiu un fluviu de energie electrică de cîte 5 miliarde kw.h. pe an, ceea ce înseamnă depășirea producției centralelor din România anulului 1965.

Lotrul sugera depăr-

La Porțile de Fier și Lotru

tări și pustietăți de pături și de piatră. Dăinuia pierdută între munți și în cîntecele de haiducie. Dar a început să vuiască aproape, neașteptat de aproape de visurile, de conștiința noastră, cu toate cele 90 de riuri și piraie ale sale, adus de frămîntările creatoare ale energicienilor. Valurile limpezi, păstrînd în ele imaginea cerbilor însetați, au coborît pe planșete trecînd printr-o largă rețea de tunele și canale, ca să cadă apoi de la 800 metri înălțime, ca pe un amnar uriaș și să nască lumină din fiecare moleculă. O, cît de aproape de noi a venit Lotrul !... A pătruns în gîndirea noastră și ea l-a transformat într-un vis fantastic, într-un proiect prometeic, ase-

menea celui alt vis și celui alt proiect, al Porților de Fier. Mințea omului, căreia socialismul i-a dat aripi și spațiu nemărginit să se înalțe, să cuteze și să pătrundă, a urcat pînă în taina izvoarelor lui, așa cum a pătruns sub albia adîncă a Dunării, pînă în galopul curgerii lui și a transformat în cifre, în calcul și în viitoare frumuseți tulburătoare fiecare moleculă, fiecare înclinație a vadurilor, fiecare rostogolire de argint a celor 90 de cursuri de apă. Marea Lotrului, cea de a treia mare a munților noștri — cu un volum de 300 milioane m.c. de apă — va produce circa 900 milioane kw.h. O mare legîndu-se aproape de stele, la o altitudine de 1200 m., o mare a

căreia fiecare o sută și ceva de grame de apă va naște în căderea de la 800 m înălțime un kilovat-putere. Hidrocentrala de pe Lotru va fi cea mai mare unitate de acest fel de pe riurile Romîniei socialiste.

★ Așadar, pe Dunăre și în munții Lotrului a început geneza a două fluvii de lumină și de putere. Ideile proiectelor au trecut în gîndirea, în miinile și inimile bravilor constructori de pe cele două șantiere. Poate că îi uimește îndrăzneala noilor proiecte, poate nu. Ei au învățat să construiască și sistemul hidroenergetic de la Porțile de Fier și vultreasca mare de pe Lotru, în glorioase bătălii cu stihiiile, la Sadu, la Bicaz,

pe Argeș. Fantezia lor creatoare se adaugă sau întregeste forța de creație a celor ce au prefigurat noile și însemnatele construcții.

Trăim o epocă de mare înflorire a gîndirii creatoare. Insufleții de nețărmarită dragoste pentru ceea ce este și va fi România noastră, ne dăruim muncă cu toată pasiunea de care sîntem capabili. Din această nețărmarită dragoste, din puternicul entuziasm constructiv care ne caracterizează epoca, își pregătesc clipa izvoririi cele două fluvii de lumină și de putere, sub lucefieri înălțimilor, peste înfloritul șes și peste înfloritul munte românesc.

DRAGOȘ VICOL

reții

și prunc, sau se veselesc la adună și se ivesc preocupări. Antina Arsene este specialistă a marilor secrete culinare. Pregătit, vin cu toții la cădă din sala mică, pun masa, și pe urmă, gata, se poate începe, dansează, se uită la teatru în liniște și cuviință. Printre de categorii de vîrstă nu sînt, se vede, mai în clar ca în tinereții) profesori nu cu la școala generală sau de la prezența lor impune, ori așa-i pret bolintinean, că nimeni nu să lături. Beau un pahar de vin, arile recente, mai toți sînt cila Vasilica Păun și Stan Cioe 30 de cărți la activ pe fișa urmă, seara de simbătă sau ncheie și începe altă săptămîre se străduiește să-și merite ni?

și proiecte : stadion, nu-i păcat să a noastră de fotbal are succesul ? excursie prin țară cu biciclete pe 1968. intrînd, ceva aranjat mai o cam periculos și apoi, dacă ai cei din împrejurimi. să fie mai dese turneele rești ?

apă vîrstă și după chip și și vibrantă. 1 Carbarău, ce mă fac ? Are e bun. Așa-i, dar de 20 de așești și la școală, și la cercul de teatru de amatori și ile căminului. Are părul alb privirea cînd vorbește despre trisus, care se va pune în a, sau cînd predă la clasă. se poate spune că e tîdesi e părintele sufletesc al cum sînd la rîndul lor pătubiu a sădit sau a crescut de nevoia de cultură, de ea învățat să trăiască. se a fost învățați. și mîndrînd mereu să fie a cîmpului lor.

MARILENA VULPE

PILULE AMARE

Măninci calule ovăz?

Caii cooperativei agricole din Lacu Sărat, raionul Brăila, n-au auzit niciodată o asemenea întrebare. Numai de coceni au avut parte. Și cînd consiliul de conducere a hotărît să depoziteze în grajdul lor cîteva tone de azotat de amoniu, 4 minzi, fără cunoștințe... agrotehnice, au luat îngrășămintul drept ovăz. Bieții de ei! O dată au mîncat și ei pe săurate și-au murit otrăviți.

A doua noapte după accident, 3 cai, dintre cei mai frumoși, au dispărut din grajd. Fiind întreat ce știe de ei, îngrijitorul Vlad Purice a incurcat-o. I s-a imputat costul cailor dispăruți (caii otrăviți au fost scoși din evidență pe bază de proces verbal) (!?) dar Purice zice că el, neîiind vinovat, o să plătească la... pasteile cailor. Așa să fie?

Desen de CRAIȚĂ MÎNDREA V.

Buni de plată

În urma unei revizii efectuate la aceeași cooperativă, s-a constatat că lipsesc 13 500 de cărămizi. Nu s-a făcut mare vîlvă. Contravaloarea cărămizilor a fost imputată președintelui, contabilului și casierului. Nimeni n-a protestat, și e lesne de înțeles. Se spune că amintii și-au făcut case noi cu cărămida cooperativei! S-au muștrățat însă reciproc pentru că nu au intrat în timp actele „legale” de scădere a cărămizilor. Pe viitor vor fi mai atenți! Și se mai spune că tovarășul președinte rezolvă toate problemele unității în familie. Păi, altfel cum? Contabila îi este nepoată, ajutoarea de contabilitate — nepoată, magazinerul — cumnat, brigadierul legumic — cumnat, un brigadier de cîmp — cumnat, iar vicepreședintele Teodor Vitan, în același timp aspiat și valorificator, este tot rudă apropiată a președintelui. Poate se vor mai ivi și alte funcții? Că rude sînt destule.

Le pierd sămînța

La început au fost 100. Nou-noușe, încăpătoare și trainice. Treptat, de atîta povară și umbrelt, unele au început să scirîie. Săreau șinele de pe roți, se rupeau spițele. Nimeni n-a zis: „Haideți, fraților, să le reparăm! O să ne mai trebuiască”. N-a bătut nimeni nici cel puțin un cui. De ce să se ostenească? Și din 100 au mai rămas, pe patru roți, doar 50. Apoi alte 30 s-au hodorogit.

Acum, din 100 de căruțe cite avea cooperativa agricolă din comuna Helogiu, raionul Tg. Ocna, mai sînt 20! Dar și acestora li se apropie sfîrșitul. Atenție mărită fraților! Dacă nu vă treziți „le pierd căruțelor sămînța”.

M. SUCEVEANU

Fără sifon

La Balta Doamnei (Ploiești) vinul o cam tare. Așa că e recomandabil să fie bătut cu sifon. În acest scop cooperativa agricolă de producție din comună a achiziționat în 1965 — din sectorul particular — (contra grîu, porumb, orz și bani) o mașină de umplut sifoane. Cum mașina nu avea ce umple, s-au cumpărat și 200 de sifoane, care au fost apoi împrumutate pe la diferiți săteni.

Mașina a funcționat două luni, după care, oboșită, a trecut într-o stare de repaus prelungit... pînă în zilele noastre. Iar dintre sifoane cu greu au mai putut fi depistate cam jumătate.

Vinovaților o să le cam vină cu sifon cînd vor fi puși să plătească.

Balada bibliotecarului grăbit

Cum stă bine oricărui bibliotecar, tovarășul Ion Duicu cunoștea conținutul volumelor pe care le avea în bibliotecă din Buda-Palanca (Ploiești). Și așa cum le recomanda cititorilor să folosească învățătura cărților, învăța și el. Amintindu-și probabil de chiriașul grăbit al lui Topirceanu și-a luat și el geamantanul și s-a mutat în comuna Gherghita. Numai că eroul lui Topirceanu nu avea decât eria geamantanului. Nu avea de predat bibliotecă, nu avea împrumutate în comună cărți de mai multe sute de lei. Totuși, spre deosebire de chiriașul lui Topirceanu, bibliotecarul nostru grăbit chiar dacă și-a luat geamantanul a mai lăsat ceva. Un lucră care constă în lipsa oricărei activități la biblioteca din Buda-Palanca.

VL. P.

ASPIRATORUL

Cînd a răsucit, în minte, ultimul șurub al aparatului inventat de el în multe nopți de insomnie și zile irosite cu tăiatul frunzelor la ciini și la alte animale neierbivore, Gheorghe Tudor și-a invitat cîteva prieteni intimi să admire și să aplaude.

— Aceasta mi-e invenția, a rostit el solemn, cu emoția inventatorului mașinii cu aburi și a descoperitorului uriașei energii pe care o pot dezlănțui atomii. Și a arătat cu un gest larg spre masă.

— Bine, dar nu vedem nimic, au spus prietenii înurmărim.

Inventatorul a izbucnit într-un hohot de ris.

— Păi tocmai asta e minunția! Am construit un aspirator de naivi, nevăzut și nemaivăzut. Printr-un magnet de origine meteoritică, naivii sînt atrași cu putere spre mine.

Prietenii l-au privit muți, dînd compătimitor din cap. Se spune că geniul este vecin cu nebulia. Bietul băiat!

Dar „bietul băiat” nu s-a lăsat descurajat. Extraordinarul său aparat nevăzut era acoold. Nu mai rămînea decît să-l pună în funcțiune. Și l-a pus. A aspirat naivi după naivi, în diferite localități din țară. După ce punea în funcțiune aparatul nevăzut, se făcea și el nevăzut, ca să repara apoi te miri unde.

Într-o zi, s-a hotărît să aspire naivii din comuna Gălbinași, raionul Oltenița, regiunea București. De cum a sosit în comună, și-a instalat aparatul în mijlocul drumului. A observat că venea spre el, unul pe nume Ștefan Chelu, din sus-numita comună.

— Știu ce te aduce la mine, i-a spus Tudor mieros. Îți trebuie mobilă.

— Intocmai! Incuviință Ștefan Chelu, extaziat și simți că un val de încredere

față de acest om îi topește inima în piept și îi infierbîntă singele în vine.

— Uite, finule, am de vînzare o garnitură de mobilă cum n-ai să găsești în toată Europa de sud-est.

— Prețul? îngăimă Chelu, sufocat de emoție că și-a găsit... nașul.

— Doar 2000 de lei. Mai ieftin ca braga, trebuie să recunoști.

Chelu s-a grăbit să nu scape chilipirul din mînă și a arvunit achiziția cu 800 de lei. Ulterior, ca să-și mai pună o cărămidă de siguranță la temelie, i-a mai dat „nașului” 100 de lei, mulțumind proniei că i l-a scos în cale.

Chelu a fost aspirat, cu bani cu tot. Peste cîteva luni, marele inventator și-a instalat din nou aspiratorul de naivi în comuna Gălbinași. De data asta s-a dat drept inginer constructor la o întreprindere bucureșteană. Prezentă chiar o legitimație — falsificată însă. Pentru ce a venit? Ca să facă angajări. Tot cu aspiratorul.

Și s-au repezit în zbor spre el, alți naivi. Ca să-l angajeze, Ștefan Lazăr i-a dat 110 lei. Apoi, în comuna Budești, a încercat să aspire bani de la viitorii „angajați” Ion Brostac, Radu Tudoran și Aurel Iocă. (Pentru ei era șef de garaj la o altă întreprindere bucureșteană). Dar n-a reușit să-l aspire decît pe ultimul din cei trei budeșteni, deoarece aspiratorul i-a fost scos din priză, demontat și dat pe mîna organelor de miliție.

Cu această ocazie, s-a constatat că marele inventator nu era la prima sa invenție și că o serie de brevete din diferite localități ale țării îi brevetaseră în repetate rînduri condamnări la închisoare.

R. ATANASIU

SATIRĂ ȘI UMOR

La Ciceu s-a făcut în acest an o inovație. O inovație care ar fi putut avea un mare răsunet. Dar vai! Și această inovație, ca atîtea altele din istorie, n-a fost înțeleasă și apreciată de contemporani. Ba mai mult! Tocmai cînd era pe punctul de a fi brevetată, spre a aduce răsplata cuvenită autorilor ei, organele de resort dînd dovadă de spirit conservator au anulat-o curmînd munca și strădaniile creatoare ale unui colectiv de circa 20 de autori. Căci inovația — și acest lucru e iarăși pozitiv — era rodul a mai multor minți și a țîșnit deodată din capul lor ca Pallas Atena din cel al lui Zeus. Autorii voiau să aibă un

cămin cultural cum nu mai e altul pe nicăieri. Un cămin cu 20 de directori. Gîndiți-vă și dumneavoastră. Un singur cămin și 20 de directori. Nu e ceva nou? Nu e vorba aici de

ce să se dea această sarcină numai unuia dintre ei? De ce să nu fie toți directori prin rotație? Cîte o lună fiecare. Nici directorul școlii să nu fie exceptat. Așa e drept.

ȘTAFETA

o atitudine creatoare, de luptă împotriva șablonului? Dar cum s-a născut această idee?

În Ciceu sînt peste 20 de cadre didactice. Cînd veni vorba ca unul dintre ei să preia conducerea căminului și-au pus întrebarea: de

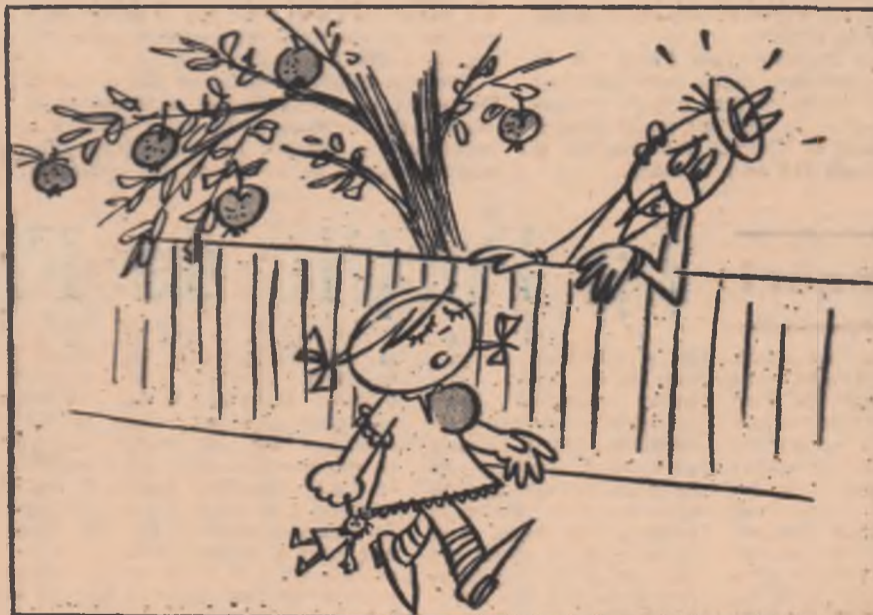
și la Ciceu a început o experiență inovatoare. A durat 10 luni. Căminul cultural a avut în acest an zece directori care și-au predat funcția ca într-o ștafetă. La început de lună fiecare prelua, iar la sfîrșitul lunii fiecare preda cheia căminului cultural. Era, s-o

recunoaștem, o conducere combinată cu o veritabilă „ștafetă culturală”. Numai că activitatea căminului lîncezea!

Comitetul raional aflat pentru cultura și artă, ciuc doar la cîteva kilometri de Ciceu, trebuie felicitat pentru că a dat dovadă de atîta răbdare și a urmărit cu atîta înțelegere această experiență „creatoare”.

Dar, pînă la urmă, comitetul s-a răzgîndit. După cum spun inovatorii, a pierdut „simțul noului” și a oprit experiența. A oprit ștafeta și a numit un director stabil la cămin. Sperăm că noul director nu va mai preda ștafeta.

I. RADU

Desen de T. PALL

Un nou **CONCURS CU PREMII** în obiecte
Începînd din 11 ianuarie 1968 puteți urmări săptămînal în revista ALBINA un mare concurs deschis tuturor cititorilor

Folclor satiric

Fetele din satul nostru
Se laudă cu frumosul
Dar frumosul nu-i la ele,
Ci-i la babe prin ulcele
Și prin cele covățele.

Mărta-m-aș, mărta,
Cu suveica nu știu da,
Pita nu știu frămînta,
Pe lopată n-o pot pune
Pînă nu o leg c-o fune!

Cules de prof.
GRAȚIAN JUCAN
Cîmpulung Moldovenesc

Fetele din satul meu
Toate-s fete cu liceu
Nu le trăbă vaci

cu coarne
Da' să fie toate doamne,
Nu le trăbă boi la car
Da' bărbatu' cu salariu
Nu le trăbă oi la stîină
Da' să aibă ceas pă mină,
S-aud ceasu' țîcărînd
Și mașale ghiorînd

Cules de prof.
DUMITRU JOMPAN,
comuna Marga —
Caransebeș

I.I.S. TRAINICĂ PUCIOASA

RAIONUL TIRGOVIȘTE REG. PLOIEȘTI

Produce și livrează unităților de stat pe bază de contracte, comenzi și repartiție orice cantitate de prelată specială lățime 120 cm pentru camioane și corturi.
Fir. 2,4 (cpă ppt) cinepă pieptănată.

Creșteți și valorificați IEPURI DE CASĂ

Se cresc ușor și aduc venituri suplimentare în gospodăriile personale.
Procurați-vă iepuri măcă de la crescători experimentați din zona dv. sau din alte crescătorii cu sprijinul cooperatiei.
Cooperativele de consum încheie contracte și preiau orice cantități de iepuri de casă plătind prețuri avantajoase.
Încheind contracte cu termene de livrare în anul 1968, puteți primi imediat avansuri în bani de până la 45 la sută din valoarea contractelor.
Creșteți și valorificați iepuri de casă.

INTREPRINDEREA DE PRODUSE DIN BETON CELULAR AUTOCLAVIZAT

DOICEȘTI - RAION TIRGOVIȘTE REG. PLOIEȘTI

produce și livrează pe bază de repartiții și comenzi ferme;

- Elemente de zidărie și izolații din beton celular autoclavizat
- Panouri armate din beton celular autoclavizat
- Spalieri pentru vișă de vie din beton armat autoclavizat
- Chesoane de acoperiș tip C-RA
- Diverse elemente tipizate din beton armat pentru agricultură.

Telefon 2317 Tîrgoviște.

ABONAȚI-VĂ

la ALBINA, revistă săptămînală enciclopedică populară pentru sate! Îndemnați și pe prietenii și cunoșcuiți dumneavoastră să se aboneze și să citească ALBINA, care publică reportaje despre viața economică și culturală a satelor noastre, articole de istorie și de știință popularizată, pagini „Magazin”, versuri, schițe și povestiri, satiră și umor etc.

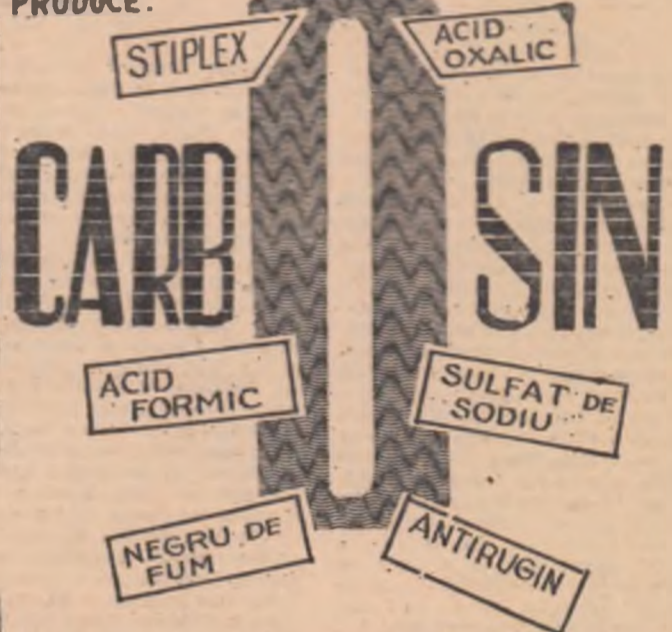
Abonamentele se fac la factorii poștali și la oficiile poștale din localitățile dumneavoastră.

Prețul abonamentului pe întreg anul 1968 este de 13 lei.

UZINELE

COPȘA MICĂ REG. BRAȘOV

PRODUCE:

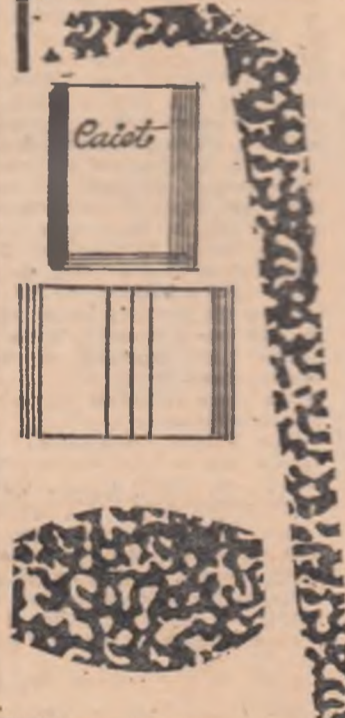
PRODUCE ȘI LIVREAZĂ PE BAZĂ DE REPARTIȚIE

Fabrica de hirtie

PETREȘTI

RAIONUL SEBEȘ REGIUNEA HUNEDOARA

produce

ȘI LIVREAZĂ PE ANUL 1967 PE BAZĂ DE CONTRACTE URMĂTOARELE:

- CAIETE DE 200 FILE CU MAPĂ P.V.C.
- REGISTRE DIFERITE
- CARNETE DIFERITE
- BLOCURI DIFERITE
- MAPE CU PLICURI
- MAPE DE BIROU
- TAMPOANE „PRACTICUS”
- HIRTIE CREPONATĂ
- AMBALAJE DE OUA
- COVOARE CAVOLEUM
- FEȚE DE MASĂ

■ O TEORIE CARE A UIMIT LUMEA
■ TEORIA DILATĂRII TIMPULUI —
CONFIRMATĂ
■ CERTITUDINI ȘI ÎNDOIELI
■ ZECE ANI PE O NAVĂ COSMICĂ =
1 000 DE ANI PE PĂMÎNT
■ VA AJUNGE OARE OMUL
SĂ TRĂIASCĂ MILIOANE DE ANI ?...

Pe la începutul secolului nostru, marele învățat Albert Einstein (1879—1955) a emis o teorie cunoscută sub denumirea de TEORIA RELATIVITĂȚII, care, prin felul cu totul nou de a explica unele fenomene ale naturii, a uimit întreaga lume. Printre altele, această teorie afirmă că pe măsură ce un corp aflat în mișcare se apropie de viteza luminii (300 000 km pe secundă) sistemele sale de referințe de ordin temporar față de timpul de pe Pământ funcționează cu încetinitură. Cu alte cuvinte, dacă un călător aflat în Cosmos ar putea atinge în drumul său o viteză apropiată de cea a luminii, toate procesele biologice ale organismului său (bătăile inimii, respirația, circulația sângelui etc.) s-ar desfășura mult mai încet decât pe planeta noastră. Calculele teoretice arată, de pildă că la o viteză a rachetei de 299 985 km/sec., viața unui om aflat pe o asemenea rachetă s-ar scurge într-un ritm de 100 de ori mai încet decât pe Pământ. Aceasta înseamnă că în timp ce pe Pământ ar trece 100 de ani, cosmonautul aflat în nava cosmică ce se deplasează cu viteza arătată, n-ar îmbătrâni decât cu un an. Dacă zborul ar dura, cu aceeași viteză, zece ani după ceasornicul aflat la bordul navei, cosmonautul întors pe pământ ar găsi aici semeni de ai săi născuți cu aproape 1 000 de ani în urma plecării sale de pe Pământ. Aceasta înseamnă că, în vreme ce pe planeta noastră au trecut aproape 1 000 de ani, cosmonautul n-a îmbătrânit decât cu cel mult 10 ani.

Lucrul acesta pare de nechez. Să nu ne grăbim însă a respinge, de la început, această posibilitate. Să ne amintim mai bine câte lucruri nu ni s-au părut de nechez și totuși ele s-au dovedit, ulterior, pe deplin reale și posibile. Să luăm doar două exemple. Pe vremea când nu fusese dovedită încă afirmarea că Pământul este rotund, oamenii din acele vremuri nici nu puteau concepe că acest lucru ar fi cu puțință. Experiența lor de zi cu zi le arăta că Pământul este rotund și nu așteptau să fie făcuți înconjurul Pământului, nimeni nu s-a mai putut îndoi de adevărul că el este rotund. Astăzi, toți admitem, fără rezerve, acest lucru, și, cunoscând legile după care se mișcă corpurile în Univers, acceptăm că oamenii pot viețui pe orice punct al globului terestru.

Să ne amintim apoi de o minunată descoperire a minții omenescii: televiziunea. Cei mai mulți dintre noi care sintem mai în vîrstă nu puteam înțelege și crede, cu 30—40 de ani în urmă, că va veni o vreme cînd un om așezat comod într-un fotoliu va putea vedea și auzi semeni de ai săi aflați la depărtări de sute și mii de kilometri. Acum, nimeni nu se mai îndoiește de acest adevăr. Ideea și-a făcut însă loc în conștiința noastră cu destulă greutate.

Desigur, în ceea ce privește problema vieții în condițiile zborurilor cosmice cu viteze foarte mari, lucrurile sînt ceva mai complicate. Să dăm, însă, științei ce este al științei!

De altfel, cîteva experiențe spectaculoase făcute pînă acum în Uniunea Sovietică, S.U.A. și în alte țări de către

numeroși oameni de știință, vin să confirme, cel puțin în parte (în ceea ce privește corpurile neînsuflețite), adevărul din teoria lui Einstein cu privire la dilatarea timpului. Așa, de pildă, cu ani în urmă s-a observat că anumite particule care provin din ciocnirea atomilor cu razele cosmice și a căror durată de viață este extrem de scurtă sînt, totuși, detectate pe Pământ, deși existența lor ar fi trebuit să înceteze, în cursul drumului pe care îl parcurg, cu mult înainte de a ajunge pe planeta noastră. Concluzia ce s-a desprins de aici a fost, deci, că viteza foarte mare de deplasare a acestor particule încetinește procesul de dezintegrare a lor, prelungindu-le durată vieții.

O experiență extrem de interesantă au făcut, la începutul acestui an, opt oameni de știință care lucrează la Centrul european de cercetări nucleare de la Meyrin din Elveția. Ei au adus asupra probă experimentală decisivă asupra valabilității teoriei dilatării timpului. În acest scop, cei opt savanți (Van der Meer (Olanda), Tannemaum (S.U.A.), Farle și Brown (Marea Britanie), Giest și Jostlein (R.F. a Germaniei), Bailey (Australia)) și Picasso (Italia) au luat în studiu comportarea unei particule denumită miuon. Această particulă subnucleară are, în condițiile obișnuite, o durată a vieții egală cu 2,2 milionimi de secundă. După trecerea acestei infime perioade de timp, ea se dezintegrează și dă naștere la alte trei particule.

Folosind acceleratorul urmează de la Meyrin, cei opt savanți amintiți au putut, prin lansarea unor protoni de mare energie asupra unei ținte, să studieze comportarea miuonilor generați în urma acestei ciocniri și să-i dirijeze spre un inel special, unde s-au deplasat circular cu o viteză foarte apropiată de cea a luminii.

Ei au constatat că, în aceste condiții, miuonii au atins o durată medie a vieții de 27 de milionimi de secundă, adică de 13 ori mai mult decât durată normală. Se pare că unii dintre ei vor putea fi chiar observați pentru perioade depășind 100 milionimi de secundă, adică de 46 de ori mai mult decât durată normală.

Datorită vitezei lor fantastice, „timpul” de viață a acestor particule s-a încetinit, adică s-a dilatat.

Teoria dilatării timpului, care pasionează atît de mult pe numeroși oameni de știință, dă, fără îndoială, loc celor mai fantastice calcule, după care la bordul unei nave cosmice, deplasîndu-se cu o viteză apropiată de cea a luminii va fi posibil, de pildă, nu numai de a dubla sau tripla media normală de viață a unui om, ci chiar de a o multiplica cu un factor de necrezut de ordinul milioane de ani. Așa, de pildă, în cazul unei călătorii de 50 de ani în Cosmos cu o viteză ce se apropie mereu de cea a luminii, dacă pe bordul navei, după ceasurile de acolo s-ar scurge doar 50 de ani, pe Pământ ar putea trece milioane și chiar sute de milioane de ani.

Este posibil acest lucru? Problema în discuție e încă controversată. Unii oameni de știință admit această posibilitate alții — nu.

Oricum, experiențele de care am amintit și altele asupra cărora nu ne-am oprit departe de vremea cînd oamenii de știință vor pătrunde și mai adînc în secretele cele mai uimitoare ale Universului.

S. LAZĂR

Drojdia furajeră

Cu ani în urmă, drojdia de bere, adăugată la hrana animalelor, a dat rezultate foarte bune. Cercetătorii și-au îndreptat, însă, atenția spre obținerea drojdiei furajere din materii lesă, mai ieftine și bogate: melasă, leșii bisulfite, borhoturi.

La noi în țară, drojdia furajeră a fost obținută mai întii din subproduse agricole — paie de grâu, coceni de porumb, coji de floarea-soarelui. Mai recent s-a dovedit, însă, că cele mai rentabile materii prime sînt leșiile bisulfite rezultate ca deseuri la fabricarea celulozei. Astfel s-a pus în funcțiune instalația de drojdie furajeră de la Fabrica de celuloză și hirtie din Zărnești, cu o capacitate de 3 300 tone pe an.

Recent au fost aprobate investiții pentru construirea a două noi instalații de producere a drojdiei furajere la fabricile de celuloză și hirtie „Letea” — Bacău și „Reconstrucția” — Piatra Neamț. Ele vor avea o capacitate totală de 6 100 tone pe an.

Este bine să știm că în leșiile reziduale, rezultate de la fabricarea celulozei, sînt însăși tulpini de drojdie de tipul Torula. Separarea lor din mediile epurante se face prin centrifugare cu ajutorul separatorului de mare turație. În faza de uscare se produce și procesul de iradiere a drojdiilor cu ajutorul conținutului lor vitaminic.

Extrem de bogată în vitamine și proteine (40 la sută), drojdia furajeră este foarte necesară în sectorul zootehnic. Hrăniți cu drojdie furajeră, puii cresc în greutate de aproape cinci ori față de lotul martor; cantitatea de vitamină B² din ficatul lor sporește cu 83—100 la sută. În alimentația tineretului porcilor, drojdia furajeră poate substitui complet

făina de oase, obținindu-se sporuri de greutate de 2—3 ori, față de martor.

Cercetătorii și proiectanții din industria de celuloză și hirtie au primit sarcina să întocmească un studiu pentru valorificarea integrală a leșiilor bisulfite de la fabricile din Bacău, Piatra Neamț și Zărnești.

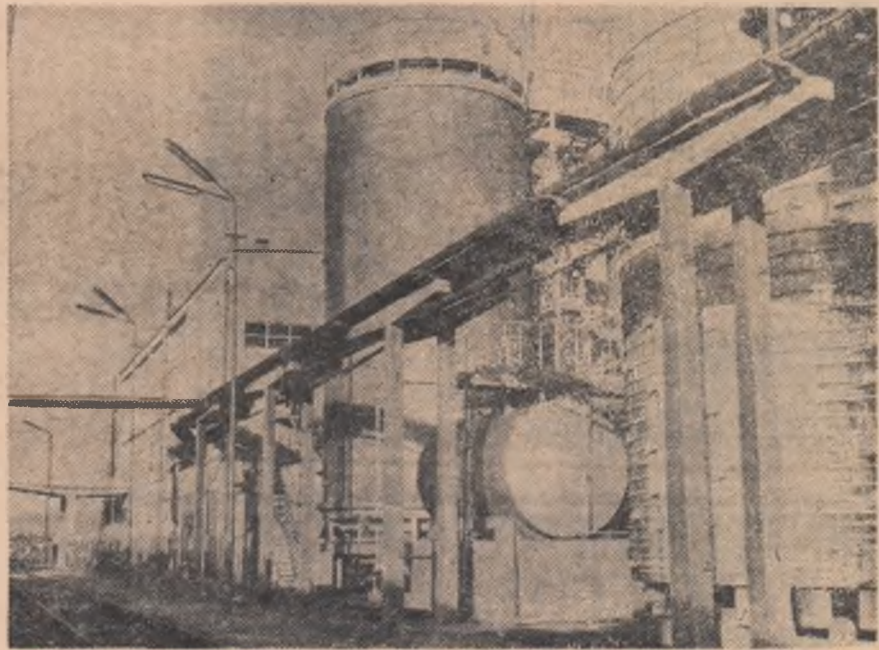
PREPARATE ENZIMATICE FURAJERE

Se știe că majoritatea componentelor nutritive din furaje nu sînt asimilați direct în tubul digestiv al animalelor ci după un prealabil schimb între o serie de săruri și apă, schimb denumit hidroliză. Procesul de digestie poate fi accelerat și îmbunătățit ca randament de asimilare a componentelor nutritive prin folosirea, ca adaos la furaje, de preparate enzimatice microbiene. (Enzimele sînt niște produse ale celulei vii și au rol însemnat în viața animalelor și a plantelor).

La Institutul de cercetări chimico-farmacaceutice din București s-au efectuat cercetări pentru obținerea de culturi de *Aspergillus oryzae* prin dezvoltarea în suprafața pe medii de tărîțe de grâu. În urma analizelor efectuate s-a constatat că aceste culturi uscate conțin multe enzime hidrolitice, adică enzime care contribuie la fixarea componentelor apei în molecule.

Experiențele făcute cu un preparat pe bază de astfel de enzime pe tineretul porcilor au arătat o creștere a digestibilității cu 10,2 la sută față de grupa de control. Adăugată în hrana porcișorilor, s-a realizat un spor mediu zilnic cu 21 la sută mai mare față de martor. Beneficiul net pe cap de porc îngrășat a fost mai mare față de martor cu 82,7 lei.

S. SIGARTĂU

Instalația pentru producerea drojdiei furajere de la Fabrica de celuloză din Zărnești, regiunea Brașov

Dacicc — 200

În țara noastră se construiește în prezent un nou tip de calculator electronic denumit „Dacicc—200”, conceput de Institutul de calcul din Cluj. Acest calculator urmează să fie pus în funcțiune în anul 1968 la Institutul central de cercetări agricole-București, fiind destinat, în primul rînd, rezolvării problemelor de planificare, organizare și cercetare din domeniul agriculturii. Prin caracterul său universal, acest calculator electronic va putea fi, însă, folosit și în alte domenii.

„Dacicc—200” este dotat cu un sistem de multiprogramare; are o viteză de calcul de 200 000 operații de tip adunare pe secundă și o capacitate de memorizare internă de 32 768 celule.

Munții călătorec

S. A. Zaharov (U.R.S.S.), doctor în geologie și mineralogie, a emis o ipoteză potrivit căreia munții „călătorec” pe pământ. Potrivit calculului omului de știință sovietic, la o adîncime de 700 km se formează din timp în timp focare de rocă topită pe care timpul focare de munți „alunecă” pînă cînd substanța din adîncul pământului se solidifică din nou. După zece de milioane de ani, un asemenea focar poate apare în altă parte și munții „pornesc din nou în călătorie”.

După părerea lui S. A. Zaharov, platforma siberiană, de pildă, se afla cu 600 milioane de ani în urmă în apropierea Ecuatorului.